

IMOWANY (1) *part praet pass impf*

N pl subst imowan(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.: imowan s.v. imać.

Porywany, łapany, łowiony: przykazał [...] áby w tym przekopie doły czyniono/ á przykryto ie liściem áby w nie zwierzęthá wpádály á były imowáne. HistRzym 66v.

Cf **IMOWAĆ**

TZ